

Lluitem!...

PORTANTVEU DEL CENTRE D'ESQUERRA REPUBLICANA

Sortirà dues vegades cada mes

ANY II

SANT SADURNÍ DE NOIA, 20 DE MARÇ DE 1932

NUM. 11

SUBSCRIPCIÓ:

Sant Sadurní. 3'50 ptes. any

Fora 4'00 » »

Número solt: 15 cts.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer 1.er de Maig, 7

(CATALÀ - BAR)

Deis treballs publicats en són responsables
llurs autors.

No s'admeten escrits sense signatura.

No es tornen els originals.

Brega? Doncs vinga brega

Vosaltres redactors d'«El Noya», vosaltres obscurantistes, que cada pas que l'humanitat dóna avant us és una terrible sotragada; vosaltres que encara no heu sabut capir què és i què vol dir república, vosaltres admiradors d'un Gil Robles i propagadors acèrrims del «D. I. C.»; vosaltres que redacteu un periòdic portantveu del Bloc Catalanista Republicà, que és un conglomerat d'elements de la Dictadura i Lliga i altres que esperen l'hora propícia de figurar i que avui seríeu a les nostres rengles si nosaltres — malgrat no ésser demagogs — us haguéssim convidat.

Vosaltres no teniu el desig de superació, vosaltres no ho voleu que el poble augmenti la seva cultura, que marxi pels camins de llibertat i democràcia; vosaltres no podeu parlar de superar-se i de millorar mentre resteu encallats en l'idealisme polític del segle XVII.

En el vostre portantveu quinzenal, amagats impunement sota el llod immund de la insídia, ens dieu analfabets, ineptes, impurs, sense proves, sense una demostració palpable que ens pugui avergonyir.

Jo, que he conviscut amb quiscun de vosaltres durant el període vergonyós de la Dictadura per combatre-la i fer front a les seves concupiscències, exposant-nos a tots els perjudicis, jo ja sé de què us valeu i les vostres trapaceries periodístiques.

Llavors ens ajuntava l'ideal del catalanisme, perquè els catalanistes érem els perseguits, però quan el problema català ha entrat plenament a la seva immediata resolució, forçosament el catalanisme ha tingut de crear els partits dreta i esquerra.

Vosaltres vergonyosament ostenteu el nom de Bloc Catalanista Republicà i amb la vostra ploma i amb els vostres fets renegueu de tots aquests principis, dient-nos a nosaltres demagogs i impurs, atempteu contra la República, us heu tornat fidels servidors de tots els que el 12 d'Abril protegien i amparaven el Borbó, i engreixeu amb les vostres campanyes als dictadoretos locals que en nom del catalanisme abans combatíem.

La vostra feina és rastrera; oblideu la noblesa política, us ha encegat l'afany de governar; tingueu paciència, que avui en plena democràcia — no en demagogia — que dóna al poble l'arma del vot, podreu vosaltres, si el poble vol, regir i administrar modèlicament i sense impuresa — perquè no us creiem impurs — els destins municipals.

I ara, enemics d'«El Noya», llenceu d'una vegada tota la vostra bilis, però doneu el nom, doneu la cara, i el poble es convencerà que no sou pas homes dignes de llençar la primera pedra. Sou escorpins verinosos, enemics de la llum, que sols saben viure en les runes i en la foscor.

No donarem més importància a les vostres insídies i velades acusacions si no van signades. Covards! — DANIEL FORNS.

A tu, "Noya"

O tempora, o mores...
úbinam gentium sumus?...
quam rempublicam habemus?...
in qua urbe vivimus?...

(M. T. Cícero)

Fa molt de temps que «El Noya» insereix a última plana un anunci de venda d'uns estris que, o són molt dolents... o no interessen a ningú. Malgrat això l'anunciant, cada número, apa la fè: «es ven un saldo, etc. etc.»

Jo em prenc la llibertat de donar un consell — és l'única cosa que puc donar — a la casa anunciadora, i és que el dit anunci en comptes de posar-lo a última plana, el faci inserir a la primera, i llavors té la venda assegurada, i ultra guanyar-hi la casa — venent els estris — hi guanyarà «El Noya», tota vegada que fent-ho així, el seu director — espiritual — s'estalviarà la feina d'escriure els articles, diguem-ne de *fondo* i que semblen — més aviat — una secció de jeroglífics i trenca-closques, com v. gr. l'article demagògic — sona? — del passat número 39.

Perquè, per entendre'l, es necessita ésser llicenciat en Quiromància, i naturalment, al pobre llegidor li comença a voltar el cap i no té esma de seguir endavant, i llavors, per llei natural, fa quatre troços del paper i el tira a can Felip.

¡Mireu que en el susdit article de les *pifiades* i la *demagogia*, n'hi ha de crespes!

Primer, que si l'Ajuntament ha posat un impost injust al xampany — no als xampanyistes com diu «El Noya», — en comptes de *meditar*.

per la llibertat: La llibertat, però, no consisteix en fer el que es vulgui, sinó en el que es deu haver de fer.

Ho entenen bé les dretes i les extremes esquerres?

Després, com que no ha *meditat* — l'Ajuntament — si és just o no, ve el poble? — «El Noya» — i *medita*; i quan ha *meditat* prou troba la solució i veu que és *injust*, *gens democràtic*, *anti-liberal*, *contraproduent* (sic) i no sé quantes coses més.

¡¡Que descansat devia quedar, després d'escriure això, l'autor del poema!!...

A la segona part l'articulista sent ferit el seu honor de catòlic, apostòlic i cavernícola, i se les emprèn contra el DIGNÍSSIM — així amb majúscules — Batlle, amb motiu del canvi de noms d'uns carrers.

Què és això de treure el nom d'uns sants — venerables — per posar-hi els d'uns patricis — eminents —?

On s'és vist semblant sacrilegi?

Per quan guardes els llamps, oh Júpiter?...

Ara el noi busca l'insult, i no atrevint-se a tractar al Batlle de maçó — és estrany, ara és moda — el tracta — oh paradoxal! — de soci de «La Sagrada Família»...

Ara jo, particularment, faig un prec a l'Ajuntament, i és: que quan s'hagin de retolar carrers, pensin en els esgarips d'«El Noya», i per tant el primer carrer que s'obri pot titular-se de *les onze mil verges*, i la primera plaça, de *tots els sants*; així restaran ocupats tots els del martirologi romà, i a l'ensens tranquil, el director d'«El Noya»...